

18869 *LLEI 33/2006, de 30 d'octubre, sobre igualtat de l'home i la dona en l'orde de successió dels títols nobiliaris.* («BOE» 260, de 31-10-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Actualment la possessió d'un títol nobiliari no atorga cap estatut de privilegi per tractar-se d'una distinció merament honorífica, el contingut de la qual s'esgota en el dret a usar-lo i a protegir-lo enfront de tercers.

En la concessió de dignitats nobiliàries de caràcter perpetu, cal afegir la finalitat de mantindre viu el record històric a què es deu el seu atorgament a la seua naturalesa honorífica, raó per la qual la successió en el títol queda vinculada a les persones que pertanguen al llinatge del beneficiari de la mercé. Este valor purament simbòlic és el que justifica que els títols nobiliaris perpetus subsistisquen en l'actual societat democràtica, regida pel principi d'igualtat de tots els ciutadans davant de la llei.

No obstant això, les normes que regulen la successió en els títols nobiliaris procedixen de l'època històrica en què la noblesa titulada es va consolidar com un estament social privilegiat, i contenen regles, com el principi de masculinitat o preferència del baró, sens dubte ajustades als valors de l'antic règim, però incompatibles amb la societat actual, en la qual les dones participen plenament en la vida política, econòmica, cultural i social.

Esta plena igualtat de l'home i la dona en totes les esferes jurídiques i socials es reconeix en la Convenció per a l'Eliminació de Totes les Formes de Discriminació contra la Dona, adoptada a Nova York el 18 de desembre de 1979 i ratificada per Espanya en 1984.

El principi de plena igualtat entre hòmens i dones ha de projectar-se també sobre les funcions merament representatives i simbòliques, quan estes són reconegudes i emparades per les lleis. Els successius posseïdors d'un títol de noblesa perpetu es limiten a mantindre viu el record d'un moment del nostre passat històric. És just que la present llei reconega que les dones tenen el mateix dret que els hòmens a realitzar esta funció de representar simbòlicament aquell dels seus avantpassats que, pels seus mèrits excepcionals, va merèixer ser agraciat pel rei.

Article 1.

L'home i la dona tenen el mateix dret a succeir en les grandeses d'espanya i títols nobiliaris, sense que pugui preferir-se les persones per raó del seu sexe en l'orde regular de crides.

Article 2.

Deixaran de produir efectes jurídics aquelles previsions de la Reial Carta de concessió del títol que exclouen la dona de les crides o que preferisquen l'home en igualtat de línia i de grau, o només de grau, en absència de preferència de línia, o que contradiguen, siga com siga, el mateix dret a succeir de l'home i de la dona.

En estos supòsits, els jutges i tribunals integraran l'orde successori propi del títol aplicant l'orde regular de succeir en les mercés nobiliàries, en el qual, d'acord amb el que preveu l'article anterior, no es preferix les persones per raó del seu sexe.

Disposició transitòria única.

En l'aplicació de la present llei als títols nobiliaris concedits abans de la seua vigència s'observaran les normes següents:

1. Les transmissions del títol ja succeïdes no es reputaran invàlides pel fet d'haver-se realitzat a l'empara de la legislació anterior.

2. Si es pretén la rehabilitació d'un títol nobiliari vacant, es reputaran vàlides les transmissions realitzades d'acord amb la legislació anterior fins el seu últim posseïdor legal, amb respecte del qual i observant les previsions d'esta llei, haurà d'acreditar-se la relació de parentiu per qui sol·licite la rehabilitació.

3. No obstant el que preveu l'apartat 1 d'esta disposició transitòria, la present llei s'aplicarà a tots els expedients relatius a grandeses d'Espanya i títols nobiliaris que el dia 27 de juliol de 2005 estigueren pendents de resolució administrativa o jurisdiccional, tant en la instància com en via de recurs, així com en els expedients que s'hagueren promogut a partir d'aquella data, en la qual es va presentar l'originària proposició de llei al Congrés dels Diputats. L'autoritat administrativa o jurisdiccional de la qual depenga l'expedient o el procés concedirà d'ofici tràmit a les parts personades a fi que al·leguen el que al seu dret convinga de conformitat amb la nova llei en el termini comú de cinc dies.

4. Queden exceptuats del que preveu l'apartat anterior aquells expedients en què haguera recaigut sentència ferma en el moment de l'entrada en vigor de la present llei.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que estableix la present llei.

Disposició final primera.

S'habilita el govern per a desplegar, a proposta del ministre de Justícia, el que preveu la present llei.

Disposició final segona.

Esta llei entrarà en vigor al cap de vint dies de la publicació completa en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Maneja a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 30 d'octubre de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

18870 *LLEI 34/2006, de 30 d'octubre, sobre l'accés a les professions d'advocat i procurador dels Tribunals.* («BOE» 260, de 31-10-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La regulació del règim d'accés a la professió d'advocat a Espanya és una exigència derivada dels articles 17.3 i 24 de la Constitució: estos professionals són col·laboradors fonamentals en la impartició de justícia, i la qualitat del servei que presten redunda directament en la tutela judicial efectiva que la nostra Constitució garanteix a la ciutadania.

Esta llei constitueix, per tant, un complement del que es disposa a este efecte en la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, i en la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'Assistència Jurídica Gratuïta, que consagren la funció dels advocats, a qui reserva la direcció i defensa de les parts, de manera que a estos correspon garantir l'assistència lletrada al ciutadà en el procés, de forma obligatòria quan així ho exigisca la norma processal i, en tot cas, com a dret a la defensa expressament reconegut per la Constitució. L'assistència de l'advocat, conforme al concepte ampli de tutela a què ha d'aspirar-se, comprén també les actuacions professionals tendents a evitar el procés per mitjà de fórmules preventives i compositives, així com, en general, l'assessorament en dret.

També el procurador, a qui la LOPJ atorga la representació de les parts quan així ho establisca la norma processal, garanteix l'assistència jurídica i és, doncs, imprescindible preveure també els requisits necessaris per a l'accés a esta professió, en línia amb la tradició que ja va existir a Espanya.

L'experiència del dret comparat mostra que l'actuació davant dels tribunals de justícia i les altres activitats d'assistència jurídica requereixen l'acreditació prèvia d'una capacitat professional que va més enllà de l'obtenció d'una titulació universitària. Això justifica la regulació de dos títols professionals complementaris al títol universitari en dret: el títol professional d'advocat, exigible per a prestar assistència jurídica utilitzant la denominació d'advocat; i el títol professional de procurador, exigible per a actuar davant dels tribunals en qualitat de tal.

A més, en una Europa que camina cap a una integració més gran, es fa imprescindible l'homologació d'estes professions jurídiques, amb vista a garantir la fluidesa en la circulació i l'establiment de professionals, un dels pilars del mercat únic que constitueix la base essencial de la Unió Europea.

II

Cal recordar que la necessària capacitat professional d'estos col·laboradors en l'exercici de la tutela judicial efectiva ha sigut una reivindicació constant dels representants de les professions. Tots els congressos de l'advocacia espanyola, i de manera significativa el de Lleó de 1970, el de Palma de Mallorca de 1989, el de la Corunya de 1995, el de Sevilla de 1999 i el de Salamanca de 2003, i les reunions de les juntes de govern dels col·legis d'advocats des de Santander en 1994, Girona en 1997, València en el 2001 i Santa Creu de Tenerife en 2005, que expressen el sentir unànime de l'advocacia espanyola, han reivindicat la garantia d'una formació inicial igual per a tots els professionals de l'advocacia. En particular, en el VI Congrés de l'Advocacia Espanyola es va destacar la importància fonamental de la formació professional pràctica i la necessària homogeneïtat en l'avaluació d'esta capacitat per a equiparar-se als professionals de la Unió Europea, i s'insta a la regulació de la matèria per part dels poders públics. També les segones Jornades de les Juntes de Govern dels Col·legis d'Advocats de 1997 van aprofitar l'entrada en vigor de la regulació sobre assistència jurídica gratuïta per a insistir en esta qüestió, fent un pas més amb l'establiment del certificat d'aptitud professional, que, fins

i tot voluntari, és exigít pels col·legis per a la inclusió del professional en el torn d'ofici.

La procura també ha insistit en la matèria. En el X Congrés Nacional de l'any 2000, es va assenyalar que ha de regular-se «l'accés a l'exercici de la professió de procurador, i l'ha homologada a la resta dels països de la Unió Europea, sense perjudi de la funció específica de cada professió», la qual cosa es va reiterar, com a exemple, en el VII Congrés Internacional del Comitè de Postulants de Justícia Europeus, celebrat a Mallorca l'any 2004.

Uns altres operadors jurídics s'han mostrat sensibles a la qüestió. El mateix Llibre Blanc de la Justícia, presentat pel Consell General del Poder Judicial en 1997, va reclamar la capacitat pràctica d'estos professionals. Així mateix, les Conclusions de la X Conferència de Degans i Deganes de les Facultats de Dret de les Universitats Espanyoles, reunida a Vigo el dia 28 de juny de 2004, van assenyalar «l'assumpció de la necessitat i la urgència de regular l'accés a les professions d'advocat i de procurador», afegint que el model havia de contemplar «essencialment i principalment la superació de cursos de contingut pràctic, a programar, organitzar i impartir conjuntament per les facultats de Dret i els col·legis d'advocats», fent referència complementària a la possibilitat d'una prova objectiva final.

I, de manera molt significativa, el Pacte d'Estat sobre la Justícia de l'any 2001 es va referir també a la qüestió en el punt 20, preveient «fórmules homologades amb els països membres de la Unió Europea per a garantir la preparació per a l'exercici de la professió».

III

El text subratlla la importància de la formació pràctica dels professionals, de manera que quede garantida de forma objectiva la seua capacitat per a prestar l'assistència jurídica constitucionalment prevista.

Amb este fi, conjuga la idoneïtat formativa de les universitats amb el patrimoni d'experiència dels col·legis professionals. Ha de destacar-se que la col·laboració entre universitats i col·legis professionals és una de les claus del sistema. Manifestació significativa d'això és que els cursos de formació requereixen un període de pràctiques professionals externes, l'existència del qual s'assegura per mitjà del corresponent conveni entre la universitat i els col·legis professionals.

El reconeixement a efectes professionals de la formació pràctica addicional al grau en Dret permet coordinar i integrar el procés amb el sistema d'estudis universitaris, amb el que, no obstant això, i amb ple respecte a l'autonomia universitària i a la seua regulació sectorial, no s'interferix. Ara bé, tal com preveu ja la regulació universitària, no pot prescindir-se en este cas de l'establiment de criteris a què hauran de subjectar-se els estudis universitaris a l'efecte de possibilitar l'accés a l'obtenció dels títols professionals que es regulen. Amb este fi es disposa la necessària acreditació dels continguts formatius conjuntament pel Ministeri de Justícia i el Ministeri d'Educació i Ciència, amb la decisiva exigència de pràctiques externes, professorat especialment qualificat per a la impartició d'esta formació de contingut pràctic, etc.

D'altra banda, el model no pot obviar la realitat de l'existència de nombroses i prestigioses escoles de pràctica jurídica per a advocats, la integració de les quals en el sistema descrit es produïx pel seu necessari concert amb les universitats.

En tot cas, per a garantir de forma objectiva la capacitat professional del llicenciat en Dret així format, s'inclou, al final del període formatiu pràctic, una avaluació de naturalesa general, i es crea amb este fi una comissió plural amb una important representació dels sectors universitaris i professionals afectats.

IV

Entrant ja en l'anàlisi de l'articulat, cal destacar que es regulen dos títols acreditatius d'aptitud professional, el títol professional d'advocat i el títol professional de procurador dels tribunals. La llei no interferix, més enllà de constituir estos títols, en els pressupòsits de l'exercici professional de l'advocacia i la procura.

Com estableix el capítol II, la formació que ens ocupa podrà ser impartida per les universitats, si bé no pot oblidar-se que estem davant d'un títol professional, de manera que, com ja s'ha indicat, a l'efecte d'admetre els corresponents programes d'estudis com a suficients per a la capacitat professional, i sense que això interferisca en la seua validesa acadèmica, estos cursos seran acreditats conjuntament pel Ministeri de Justícia i el Ministeri d'Educació i Ciència. Això atorga una gran flexibilitat al model i respecta al màxim l'autonomia universitària, perquè permet que les universitats decidisquen quina configuració tindran estos estudis en cada cas, sense interferir en la possibilitat que, a més, les universitats organitzen altres estudis jurídics de postgrau amb la validesa acadèmica que els atorgue la normativa sectorial vigent.

Així mateix, es reconeix la validesa de la formació pràctica impartida a les escoles de pràctica jurídica d'advocats, dins dels convenis abans referits, com a reconeixement a la labor de preparació dels professionals que, sobretot per a la millor tutela en la justícia gratuïta, realitzen estes escoles.

Pel que fa a l'avaluació final, si bé esta, per a garantir l'objectivitat, serà única en tot el territori nacional, raons d'operativitat aconsellen la seua descentralització i la creació d'una comissió avaluadora per al territori de cada comunitat autònoma on tinguen la seua els centres que impartisquen esta formació pràctica.

Quant a les disposicions que complementen el text, ha de destacar-se l'establiment d'un ampli període de «vacatio legis» previ a l'entrada en vigor d'esta norma, durant el qual no s'exigirà ni el títol professional d'advocat ni el títol professional de procurador dels tribunals per a col·legiar-se i exercir les respectives professions, de manera que no es trenquen les expectatives dels actuals estudiants de la llicenciatura o el grau en Dret.

Així mateix, s'ha resolt la qüestió d'aquells que exercixen el dret des d'una altra funció, per a l'exercici del qual han superat proves selectives acreditatives de capacitat jurídica, respecte dels quals no tindria sentit sotmetre'ls a un procés formatiu i a una avaluació reiterativa si decidixen passar a exercir l'advocacia o la procura.

La competència estatal està emparada en l'article 149.1. 1a, 6a i 30a de la Constitució, d'acord amb l'article 36 d'esta, per la qual cosa les previsions d'esta llei s'aplicaran a tot el territori nacional.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i finalitat de la llei.*

1. Esta llei té com a objecte regular les condicions d'obtenció del títol professional d'advocat i el títol professional de procurador dels tribunals, com a col·laboradors en l'exercici del dret fonamental a la tutela judicial efectiva, a fi de garantir l'accés dels ciutadans a un assessorament, defensa jurídica i representació tècnica de qualitat.

2. L'obtenció del títol professional d'advocat en la forma determinada per esta llei és necessària per a l'exercici de l'assistència lletrada en aquells processos judicials i extrajudicials en els quals la normativa vigent impose o faculte la intervenció d'advocat, i, en tot cas, per

a prestar assistència lletrada o assessorament en Dret utilitzant la denominació d'advocat; tot això sense perjudici del compliment de qualssevol altres requisits exigits per la normativa vigent per a l'exercici de l'advocacia.

3. L'obtenció del títol professional de procurador dels tribunals en la forma determinada per esta llei és necessària per a exercir la representació legal de les parts en els processos judicials en qualitat de procurador, i realitzar els actes de comunicació a les parts i aquells altres actes de cooperació amb l'Administració de Justícia que la llei autoritze, així com per a utilitzar la denominació de procurador dels tribunals, sense perjudici del compliment de qualssevol altres requisits exigits per la normativa vigent per a l'exercici de la procura.

4. L'obtenció dels títols professionals d'advocat o procurador serà requisit imprescindible per a la col·legiació en els corresponents col·legis professionals.

Article 2. *Acreditació d'aptitud professional.*

1. Tindran dret a obtenir el títol professional d'advocat o el títol professional de procurador dels tribunals les persones que es troben en possessió del títol universitari de llicenciat en Dret, o del títol de grau que el substituïska d'acord amb les previsions contingudes en l'article 88 de la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats i la seua normativa de desplegament i que acrediten la seua capacitat professional per mitjà de la superació de la corresponent formació especialitzada i l'avaluació regulada per esta llei.

2. La formació especialitzada necessària per a poder accedir a les avaluacions conduents a l'obtenció d'estos títols és una formació reglada i de caràcter oficial que s'adquirirà a través de la realització de cursos de formació acreditats conjuntament pel Ministeri de Justícia i el Ministeri d'Educació i Ciència a través del procediment que reglamentàriament s'establisca.

3. Els títols professionals regulats en esta llei seran expedits pel Ministeri d'Educació i Ciència.

CAPÍTOL II

Obtenció de la capacitat professional

Article 3. *Formació.*

1. Els cursos de formació per a advocats i procuradors podran ser organitzats i impartits per universitats, públiques o privades, i per escoles de pràctica jurídica.

2. Tots estos centres han d'establir a este efecte els convenis a què es fa referència en este capítol.

Article 4. *Formació universitària.*

1. Els cursos de formació per a advocats podran ser organitzats i impartits per universitats públiques o privades, d'acord amb la normativa reguladora de l'ensenyança universitària oficial de postgrau i, si és el cas, dins del règim de preus públics, i hauran de ser acreditats, a proposta d'estes, de conformitat amb el que estableix l'article 2.2. Esta acreditació s'atorgarà sense perjudici de les autoritzacions i aprovacions exigides per la normativa educativa a l'efecte de la validesa i titulació acadèmica dels referits cursos.

2. Constituiran requisits indispensables per a l'acreditació dels referits cursos que estos compreguen la realització d'un període de pràctiques externes en els termes de l'article 6, i que incloguen la realització de l'avaluació regulada en el capítol III.

3. Reglamentàriament s'establirà el procediment i els requisits que hauran de complir estos cursos per a la seua acreditació periòdica pel que fa al contingut i dura-

ció, així com a la titulació i qualificació del professorat, de manera que quede garantida la presència de la mitat, almenys, de professionals col·legiats exercents. La duració dels cursos serà de 60 crèdits, més els crèdits necessaris per a la realització de les pràctiques externes referides en l'article 6.

4. El que preveu este article s'aplicarà als cursos de formació per a l'accés a la procura d'acord amb l'especifica regulació que a este efecte s'establisca en seu reglamentària.

Article 5. *Escoles de pràctica jurídica.*

1. Les escoles de pràctica jurídica creades pels col·legis d'advocats que hagen sigut homologades pel Consell General de l'Advocacia d'acord amb la seua normativa reguladora podran organitzar i impartir cursos que permeten accedir a l'avaluació regulada en l'article 7, sempre que els esmentats cursos siguin acreditats conjuntament pels Ministeris de Justícia i d'Educació i Ciència en la forma que reglamentàriament es determine.

2. Perquè es puga procedir a l'acreditació i reconeixement dels seus cursos a l'efecte de la determinació del seu programa, contingut, professorat i la resta de circumstàncies, les escoles de pràctica jurídica hauran d'haver celebrat un conveni amb una universitat, pública o privada, pel quals es garantisca el compliment de les exigències generals previstes en l'article 4 per als cursos de formació. Així mateix, hauran de preveure la realització d'un període de pràctiques externes en l'advocacia o en la procura, segons estiguen orientats a la formació professional dels advocats o dels procuradors, en els termes de l'article següent, i la realització de l'avaluació regulada en el capítol III.

Article 6. *Pràctiques externes.*

1. Les pràctiques externes en activitats pròpies de l'exercici de l'advocacia o en activitats pròpies de la procura, amb els requisits que reglamentàriament es determinen, hauran de constituir la mitat del contingut formatiu dels cursos a què es referixen els articles precedents, i queden com a part integrant d'estos. En cap cas implicaran relació laboral o de servicis.

2. Les pràctiques es realitzaran sota la tutela d'un advocat o procurador, segons es dirigisquen a la formació per a l'exercici de l'advocacia o de la procura. Els tutors seran advocats o procuradors amb un exercici professional superior a cinc anys. Els respectius estatuts generals de l'advocacia i de la procura reglamentaran els altres requisits per a l'exercici de la tutoria, així com els drets i les obligacions del tutor, la infracció dels quals donarà lloc a responsabilitat disciplinària.

3. En els supòsits regulats en els articles 4 i 5.2, haurà d'haver-se celebrat un conveni entre la universitat i, almenys, un col·legi professional d'advocats o un col·legi professional de procuradors, que establisca la fixació del programa de pràctiques i la designació dels corresponents tutors, el nombre màxim d'alumnes que podrà assignar-se a cada tutor, els llocs o institucions on s'efectuaran les pràctiques, així com els mecanismes de control de l'exercici d'estes, dins dels requisits fixats reglamentàriament.

4. Una vegada presentada una oferta de conveni per una universitat o una escola de pràctica jurídica, a l'efecte del que establix l'article 4.2 en relació amb els articles 5.2 i 6.3 d'esta llei, i sempre que esta reunisca els requisits mínims que s'establisquen pels ministeris responsables de l'acreditació dels cursos de formació, en els termes que preveu l'article 2.2, la part a què es presente l'oferta no podrà rebutjar-la de forma arbitrària i haurà de dictar una resolució motivada en relació amb esta.

CAPÍTOL III

Acreditació de la capacitació professional

Article 7. *Avaluació.*

1. L'avaluació de l'aptitud professional, que culmina el procés de capacitació professional, té com a objecte acreditar, de manera objectiva, la formació pràctica suficient per a l'exercici de la professió d'advocat o de la professió de procurador, així com el coneixement de les respectives normes deontològiques i professionals.

2. Les comissions per a l'avaluació de l'aptitud professional seran convocades conjuntament pel Ministeri de Justícia i el Ministeri d'Educació i Ciència, oïdes les comunitats autònomes, el Consell de Coordinació Universitària i el Consell General de l'Advocacia o el Consell General dels Col·legis de Procuradors.

3. Reglamentàriament s'establirà la composició de la comissió avaluadora per a l'accés a l'advocacia i de la comissió avaluadora per a l'accés a la procura, que seran úniques per als cursos realitzats al territori d'una mateixa comunitat autònoma, assegurant que hi participen representants del Ministeri de Justícia i del Ministeri d'Educació i Ciència, i de membres designats a proposta de la respectiva comunitat autònoma. En tot cas, en la comissió avaluadora per a l'accés a l'advocacia hi haurà membres designats a proposta del Consell General de l'Advocacia Espanyola; així mateix, en la comissió avaluadora per a l'accés a la procura hi haurà membres designats a proposta del Consell General dels Procuradors dels Tribunals. El nombre de representants designats a proposta de cada ministeri, de la comunitat autònoma i de la corresponent corporació professional serà el mateix.

4. Si el nombre d'aspirants així ho aconsella, podrà constituir-se una única comissió avaluadora per als cursos realitzats al territori de diverses comunitats autònomes, i s'indicarà així en la convocatòria.

5. Tant l'avaluació per a l'accés a l'advocacia com l'avaluació per a l'accés a la procura tindran contingut únic per a tot el territori espanyol en cada convocatòria. Reglamentàriament es determinarà el procediment pel qual el Ministeri de Justícia fixarà el contingut concret de cada avaluació, amb participació de les universitats organitzadores dels cursos, del Consell General de l'Advocacia Espanyola o del Consell General dels Procuradors dels Tribunals.

6. Les convocatòries tindran una periodicitat mínima anual i no podran establir un nombre limitat de places.

7. Reglamentàriament es regularà el procediment de convocatòria, els llocs i la forma de celebració de l'avaluació, la publicació i la comunicació dels resultats i la resta de requisits necessaris per a la seua realització. Així mateix, es regularan els programes, que contemplaran també matèries relatives al dret propi de les comunitats autònomes, i el sistema d'avaluació, de manera diferenciada per a l'advocacia i la procura, d'acord amb la diferent capacitació necessària per a l'exercici de l'una i l'altra professió.

Disposició addicional primera. *Llibertat d'establiment.*

L'exercici permanent a Espanya de la professió d'advocat o procurador amb títol professional obtingut en un altre Estat membre de la Unió Europea o de l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu es regularà per la seua legislació específica.

Disposició addicional segona. *Ajudes i beques.*

El Govern garantirà la igualtat d'oportunitats per a l'accés a l'exercici de les professions d'advocat i procura-

dor; a este efecte s'establiran ajudes i beques per a aquells llicenciats en Dret que vullguen obtenir qualsevol de les titulacions a què es referix la present llei, de conformitat amb el sistema nacional de beques.

Disposició addicional tercera. *Exercici professional dels funcionaris públics.*

1. L'actuació del personal al servici de l'Estat, dels Òrgans Constitucionals, de les Administracions Públiques o entitats públiques davant de Jutjats i Tribunals en l'exercici de les funcions pròpies del càrrec es regirà pel que disposa l'article 551 de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, i la resta de legislació aplicable, sense que en cap cas li siga exigible l'obtenció del títol regulat en esta llei.

2. Els funcionaris públics que hagen accedit a un cos o escala del grup A en la seua condició de llicenciats en Dret estaran exceptuats d'obtenir el títol d'advocat o el títol de procurador dels tribunals als efectes descrits en l'article 1 d'esta llei, sempre que exercisquen funcions d'assistència lletrada o assessorament jurídic. També estaran exceptuats els qui hagen ingressat en el Cos de Lletrats de les Corts Generals, en algun dels cossos de lletrats de les assemblees legislatives autonòmiques, en la Carrera Judicial, en la Carrera Fiscal, en el Cos de Secretaris Judicials, o en algun dels cossos comuns de les Forces Armades en la condició de llicenciats en Dret.

Disposició addicional quarta. *Adaptació de les normes col·legials al que preveu esta llei.*

Els col·legis professionals d'advocats i procuradors adaptaran la seua normativa al que preveu esta llei.

Disposició addicional cinquena. *Accessibilitat.*

A fi d'afavorir l'accés de les persones amb discapacitat a les professions d'advocat i procurador dels tribunals, en el disseny i la realització dels cursos i avaluacions a què es referix l'article 2.2 de la present llei, es tindran en compte criteris d'accessibilitat.

Disposició addicional sexta. *Consells autonòmics.*

Les referències al Consell General de l'Advocacia o al Consell General de la Procura, o als seus respectius Estatuts, contingudes en l'articulat de la llei, s'entendran fetes, si és el cas, als respectius consells autonòmics o a la seua normativa reguladora, de conformitat amb el que dispose la legislació aplicable.

Disposició addicional setima. *Grau en Dret i llicenciatura en Dret.*

A l'efecte de la present llei, la referència al grau en Dret s'entendrà feta a la llicenciatura en Dret, quan així corresponga.

Disposició transitòria única. *Professionals col·legiats a l'entrada en vigor de l'exigència de títol professional.*

1. Els títols professionals regulats en esta norma no seran exigibles als que ja estigueren incorporats a un col·legi d'advocats o procuradors, com a exercents o no exercents, en el moment de l'entrada en vigor de la present llei.

2. Els títols professionals regulats en esta llei tampoc seran exigibles a qui, sense estar incorporats a un col·legi d'advocats o procuradors a la seua entrada en vigor, hagueren estat incorporats abans de la seua entrada en

vigor, com a exercents o no exercents, durant un termini continuat o discontinu no inferior en el seu còmput total a un any, sempre que procedisquen a col·legiar-se abans d'exercir com a tals i no hagueren causat baixa per sanció disciplinària.

3. Els qui, en el moment de l'entrada en vigor de la present llei, es trobaren en possessió del títol universitari de llicenciat o de grau en Dret, i no estiguen compresos en l'apartat anterior, disposaran d'un termini màxim de dos anys, a comptar de la seua entrada en vigor, per a procedir a col·legiar-se, com a exercents o no exercents, sense que els siga exigible l'obtenció dels títols professionals que s'hi regulen.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Les disposicions contingudes en esta llei, dictades a l'empara de l'article 149.1. 1a, 6a i 30a de la Constitució i d'acord amb l'article 36 d'esta, s'aplicaran a tot el territori nacional.

Disposició final segona. *Habilitació reglamentària.*

Es faculta el Govern, els Ministeris de Justícia i d'Educació i Ciència i la resta de departaments ministerials competents per a dictar totes les disposicions que reglamentàries siguen necessàries per al desplegament i l'execució d'esta llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor d'esta llei.*

Esta llei entrarà en vigor al cap de cinc anys de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 30 d'octubre de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

19622 REIAL DECRET LLEI 10/2006, de 10 de novembre, pel qual es modifiquen els tipus impositius de l'Impost sobre les Labors del Tabac. («BOE» 270, d'11-11-2006.)

Encara que la finalitat de la imposició sobre les labors del tabac va ser recaptatòria en el seu origen, cada vegada més s'ha convertit en instrument de suport a la política sanitària en matèria de lluita contra el tabaquisme. En particular, el compliment dels objectius de reducció del consum de tabac que té fixats el Govern, d'acord amb el que preveu la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac, pot necessitar l'adopció de mesures complementàries en funció de la conjuntura existent en cada moment.

D'acord amb l'anterior, el Govern ja ha aprovat durant el present any de 2006 dos reials decrets llei que han incrementant els tipus impositius de l'Impost sobre les